

revisionen, at de ere fyldestgjørende, og Udvalget er enigt med Statsrevisionen i saa Henseende. Forsaavidt kunde man altsaa sige, at denne Sag var bragt paa det Reue. Men det maa dog erindres, at det tillige er paavist, at der allerede tidligere bestod Forskrifter i samme Retning, Forskrifter til at forebygge, at der fandt Antagelser Sted uden den fornødne Kontrol, uden en Kontrol, hvori Officeren, Formanden, var personlig delagtig paa hvert enkelt Punkt; men disse Forskrifter ere ikke bleve overholdte. Gaa vi over til Kulbeholdningerne, saa have vi der den foresundne Uoverensstemmelse paa 10,000 Rdr., en Uoverensstemmelse, som efter Ministerens Fremstilling er fremkommet i Løbet af 5 Aar, dog saaledes, at den har været mindre betydelig i de første Aar og derimod væsentlig falder paa de to sidste. (Fischer: Det veed man ikke!) Jeg tillader mig at bemærke, at det er Ministerens Fremstilling, at den væsentlig falder paa de to sidste Aar, og jeg holder mig derfor dertil. Jeg skal endvidere tilføje, at Ministeriet angiver Manglerne til 14 pCt. Nu har Ministeriet ogsaa her givet nye Forskrifter til at forebygge, at saadanne Ordener kunne finde Sted, Forskrifter, der navnlig gaa ud paa, at Kullene fremtidig skulle veies, muligens paa større Apparater, og maaſte ogsaa Forskrifter i enkelte andre Retninger. Om disse Forskrifter siger Statsrevisionen, at der i dem haves vigtige Bidrag til Forebyggelse af Egnende for Fremtiden; men den har ikke gjengivet dem alle, lige saa lidt som de ere bleve refererede af Udvalget. Der er altsaa ogsaa givet nogle nye Forskrifter; men det maa bemærkes, at lignende Forskrifter allerede have bestaaet paa den Tid, da Ordenerne fandt Sted. Allerede den Gang var der givet Forskrifter af Ministeriet, gaaende ud paa, at i alt Fald en enkelt Del af Kullene, nemlig Newcastle-Dampskibskul, skulde veies, om end ikke helt igennem, saa dog hver 10de Lønde. Men her finder man atter det Samme som ved Tømmeret: Forskrifterne ere ikke bleve overholdte. Det er nemlig paavist af Statsrevisionen og paavist af selve Ministeriet, at der er modtaget Ladninger, hvoraf kun hver 60de eller hver 20de Lønde o. s. v. er bleven veiet. Det tredje Punkt er Beholdningen af Jern. Her er ikke givet nye Forskrifter, men ogsaa her er der paapeget en Uoverensstemmelse af 7—8000 Rb. Her har der ligeledes bestaaet Forskrifter, egnede til at forebygge Mangler, nemlig om, at Jernet skal veies, forinden det forarbejdes, men denne Forskrift har ikke været overholdt. Det er ikke blot en enkelt Unøjagtighed og Afvigelse fra

givne Forskrifter, som her paatales, men der er jo endog efter Statsrevisionens Fremstilling givet en Smedemester paa Værftet en Instruction i Strid med Ministeriets Befalinger, Noget, der dog ikke er ordineret i Administrationen. Disse tre Punkter forekomme mig at motivere, at der afflutes med en Udtalelse, og at denne Udtalelse peger hen paa Tilsynet paa Værftet. — Men ogsaa med Hensyn til at vise hen paa Manglerne ved Forretningssgangen forekommer det mig, at Statsrevisionens Oplysninger indeholde et tilstrækkeligt Stof. Jeg skal her blot vise hen til det Sted, hvor den omtaler Kontrolen med Tilgang og Afgang i Værftets Kulbeholdning. Det forekommer mig aldeles indlysende at fremgaa af, hvad der er anført af Statsrevisionen, at denne Kontrol er saaledes fordelt mellem forskellige, uafhængig af hinanden handlende Personer og Myndigheder, at den — som jeg tør udtrykke mig — smuldrer bort; det er i alt Fald givet, at man ikke paa noget Punkt har kunnet pege paa en virkelig Ansvarlig blandt alle de Kontrolerende. Der er opregnet: Hovedmagasinsforvalter, Kontrolør, Maaler- og Besigtigelseskommissionen lige indtil Dagleternes Formand; men, naar det kommer til Stykket, synes det ikke, som om der kan gøres noget reelt Ansvar gjældende mod Noget af dem. Dertil skal jeg indskrænke min Motivering af det andet Punkt i Indstillingen. Jeg fremhæver udtrykkeligt, at idensfor disse to Retninger, Forretningssgangen paa enkelte Punkter og Styrelsen paa enkelte Punkter, foreligger der ikke noget Ydelligere, i alt Fald ikke nu ved den nærværende Afslutning af den gennem tre Aar fortsatte Procedure, som er fremfaldt ved de forholdsvis dog mindre Ordener, og derfor maa jeg tillade mig ganske bestemt at fravaade, at man bliver staaende ved, hvad der bliver vedtaget ved første Behandling. Imod den da vedtagne Indstilling, med Udtrykket „Tilstand“, forekommer det mig, at der kan anføres en Del af det, vi hørte af det ærede Medlem fra 10de Kreds (Sessen). Jeg tror, at vi meget maa vogte os for at fortælle, at Værftets „Tilstand“ er en saadan, at Landsthinget maa henlede Ministerens Opmærksomhed derpaa.

Ordføreren: Jeg tror ikke, det var ret heldigt, at den høitærede Minister modsatte sig dette Endringsforslag. Jeg tror, at det vilde have gavnet Sagen i det Hele, om Endringsforslaget uden megen Diskussion, saaledes som der var Udsigt til, var blevet vedtaget her i